

Når må du vise til kilder?

Innen ulike fagområder er det kunnskaper som betraktes som allmenn kjent viten og som man ikke trenger kildehenvisninger til. Grensen her kan være vanskelig å trekke, men man bruker fornuften. En rettesnor kan være at du først og fremst tar i bruk dine egne kunnskaper. Du kan gå ut fra at det du kan og vet er allmenn kjent viten. Du kan derfor bruke disse kunnskapene uten å vise til kilder, men det er mye bedre å vise til en kilde for mye enn en for lite hvis du er i tvil.

Hvis du f.eks. gjør et søk på internett eller slår opp i en bok, skal du med en gang tenke at teksten du finner må få en kildehenvisning. Det er lurt å notere seg opplysningene du trenger til en kildehenvisning med en gang!

Tar du i bruk teksten du finner, skal du markere at dette har du fra en annen kilde enn deg selv. Dette kan du gjøre ved f.eks. å sette " på hver side av det du har funnet. Du skal også henvise til kilden i () etter sitatet. Husk at omskriving med egne ord av en setninger/avsnitt du har funnet, også er sitat! Fullstendige opplysninger om kilden skal med i kildelisten.

Kilder som du har brukt som generell bakgrunn, kan du nøye deg med å føre opp i kildelisten.

I teksten vil det se slik ut:

Eksempel 1:

"Kildehenvisning skal gis når du bruker faglige poeng fra andre, dvs. når du tar inn i din tekst sitat, et standpunkt, en argumentasjon eller en del av en argumentasjon, en analogi eller illustrasjon, en saksopplysning en fortolkning av filosofens poenger eller liknende." (Om sitering og kildehenvisninger URL)

Eksempel 2:

"I vitenskapelig forfatterskap kreves ryddighet, etterrettelighet og etterprøvnbarhet. Det skal være mulig for leseren å gå tilbake til dine kilder og se nærmere på dem. Dette bidrar til den faglige utviklingen. Derfor er det en del av jobben din å gjøre den veien så enkel som mulig." (Blomberg 2007 s. 16)

Eksempel 3:

"Det er to hovedgrunner til at kilden(e) skal oppgis: Det skal komme tydelig frem hvilke deler av teksten som bygger på andres arbeider, og hva som er resultat av egne undersøkelser og/eller egen tankevirksomhet. Litteraturhenvisningene/kildeangivelsene skal gjøre det mulig å identifisere de omtalte dokumentene og gjenfinne dem.

Det siste innebærer at vi må stille krav til referansene: De må inneholde nok opplysninger til at vi entydig kan identifisere dokumentet og finne frem til det. Referansene må være umiddelbart forståelige. Det vil si at de enkelte opplysningselementene om et dokument må komme i en logisk rekkefølge.

Utarbeidelsen av referansene må være konsekvent. En må m.a.o. bestemme seg for en standard og følge denne." (Spangen URL)

I kildelisten vil det da f.eks. se slik ut:

(kildene er ordnet i alfabetisk rekkefølge i listen)

Blomberg, Wenche (2007) Litteraturlisteguiden VADE MECUM. Oslo : Transit

Om sitering og kildehenvisninger (2003) Redaksjon: Filosofisk institutt, Universitetet i Oslo <http://www.hf.uio.no/ifikk/filosofi/exphil/kildehenvisninger.html> (lesedato 29.04.2009)

Spangen, Inger Cathrine (2001) Henvisninger til kilder og utforming av litteraturlister <http://www.jbi.hio.no/bibin/KoG/kat/kilder.htm> (lesedato 29.04.2009)

Kilde: Nesbru vgs, hjemmeside, <http://www.nesbru.vgs.no>